

Değersiz Hasta

– Barane · 16 Kasım 2016

Bir uçtan diğer uca gidip gelenleri yazmak gerektiğini kendimden bildim. Akıl ile fikir arasında kalıp bir adım atamamanın tülünü yastık yorgan yapanların öyküsünü okumaya muhtaç bir insan olmalıyım.

Herkesin yelkovanla akrebe bakan gözlerinde tereddütler yaşadığı anlar vardır. Zamanın külünden ateş yakanlar, alevleri su gibi içenlerin varlığı gerçek değil mi ki, yaşamın deliliğe vuran kıyılarımızı bilmezden gelmek de ne oluyor.

Bir çemberin üzerinde konacak yer arayan erkek ve kadınların ruh sağlığını ve geride kalanların bunlara bakışını süzelim eleğimizden. Akıllı ile deli eşit midir !
Kuşlar kanadını ayın altında yıkarken, tali yollara ayrılan insanların türküsünü duymayalım mı. Hep insanların zavallı olduğunu düşünmüşümdür ve korkak. Bu korku doğumdan ölüme kadar artarak sürer. Aslında insan büyüdükçe korkar, kendi aklından korkar deliye bakar kendini yüceltir, alçakta görür deliyi. Bundan bile kendine pay çıkartan insan nasıl olur da zavallı olmaz...

Mesela, en az kendisi kadar değerli akıl hastasına gerek toplum gerekse, toplumun bireyleri psikiyatrinin fertleri olan ruh sağlığı bozuk insanları çözemedikleri için sahanın dışına iterler.
Her zaman oyun dışıdır bunlar. Bu durumdakiler hiçbir zaman değere alınmaz çünkü bunların doğrusu yoktur topluma, yani sana, yani bana göre.

Çoğunluk bir güruh misali adım adım akıl hastalarını kendi nezdinde fıkirsizleştirir, değersizleştirir. İnsanlar delileri acınası başka bir canlı türü gibi şartlandırır hem kendini hem sevdiklerini.

Halbuki akıl hastası ruhunu isteyerek bozmamıştır, Herkes bilir ki bu konuda onlara tercih bırakılmamıştır.Kendi ruhsal yapılarının bu duruma yatkın oluşları kadar dış şartlar da bu geçişe neden olur.böyle insanlara hasta bile demek akıl dışıdır aslında.

Zira, 'kedi uzanamadığı çigere pis der' misali insan da ruh sağlığı yer fikir değiştirmiş bireyleri anlayıp çözemedikleri için her zaman yaptığı gibi işine geleni seçip onları hayattan devre dışı bırakmıştır.Görmezden gelerek de kendi işini kolaylaştırmıştır.

İnsanlar daha da ileri giderek,kendi çaresizliği ve aciziyeti sebebiyle ruh sağlığı bozuk insanları kendi konforundan ödün vermemek adına aşağılamayı, onunla alay etmeyi, ona atasözleri uydurup, şarkı ve türkülere hünerli sözler eklemeyi kendi karaktersizliğinin övgü hanesine yazmıştır.

En bilgesinden en eğitimsizine kadar herkes deliyi yere çalmayı, sıranın en sonuna koymayı alışkanlık

haline getirmiştir. Kendini delilere uyduramayanlar delileri kendilerine hiç uyduramamıştır, Bu hal insanların başarısızlığı olduğu halde bunu da kendi içselleştirdikleri çelik duvarlarına artı değer olarak katmışlardır.

Zavallıyım zavallısın zavallı zavallıyız zavallısınız zavallılar
Ben sen o biz siz onlar
Hepimizi aklın yoklaması dileğiyle...

Haydar Şahinbay-Yitik Angut Masalları